

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De aspirationibus, & eiaculationibus. Cap. XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

dotatum esse. Si autem non curat multum proficere in mortificatione & abnegatione sui ipsius; & incremento seu augmento virtutum, studiosus verò est exercitare semetipsum * ad quiescendum in saporositate & sensibili dulcedine, etiam si quotidie septies raperetur in spiritu, nihilominus stat in puris naturalibus, & abutitur gratia Dei ad suam damnationem: quia diligentior est ad sati faciendum suae spirituali gulae, quam ad exequendum beneplacitum Dei. Instrumentum itaque istud est impellens aut perurgens gratia seu amor: utimurque ipso in utraque via: sed in priori via praecedit intellectus, queres materiae amoris quam affectui offerat, sicut apis volans super flores ad colligendum mel: & affectus sequitur, ut ab intellectu pascatur. In ista autem via affectus praecedere vult, & intellectus sequi non potest, nisi à longè: quia affectus non vult, quòd cogitetur de vita aeterna, de Angelis, vel etiam deo, quantumlibet nobiles sint tales cogitationes, sicut de eius immensa magnitudine potentia, bonitate, clementia, misericordia, amabilitate, & similibus: sed ipse solus opus hoc agere vult in simplicitate affectionum, puta cum aspirationibus, hoc est, desiderijs stimulantibus, perurgentibus, inhiantibus ad unionem Dei. Quam nobilis autem aspiratio ista in homine perfecto sit sentiri potest, sed non scribi. Quàlter verò ad hanc se applicare debeat, qui in hac via progredi vult, & pervenire ad vitam contemplatiuam, exprimere & eloqui conabor, pro ut melius poterò.

De aspirationibus & ejaculationibus. Cap XXXII.

AD progrediendum igitur in hac via, oportet hominem in duobus se exercitare, scilicet in aspirationibus & in viuitivo amore: quorù vnum est corpus istius contemplationis, alterum anima seu spiritus. Vnum consistit in inferioribus viribus animae, alterum in superioribus. Cum ergo aliquis pervenerit ad instrumentum contemplationis, & ire vult per istam viam, quam Dionysius appellat divinam & mysticam, dimittere debet meditationes suas, & exercitare se duntaxat in affectionibus: habere etiam debet ad hoc in memoria sua paratas multas breves oratiunculas, quae excitent istam aspirationem, quas Augustinus vocat jaculatorias, quia sunt iacula amoris, quibus iaculamur in cor Domini nostri, de quo ipse ait in Canticis Canticorum: *Vulnerasti cor meum soror mea sponsa*. Istas oratiunculas ferre debet in corde, & etiam ore loqui ad Deum, ac si praesens esset, & hoc semper

semper quando potest, eundo, stando, sedendo, iacendo, comedendo; & non tantum quando oratio res statutas dicere habet, sed con uetudinem sibi faciet, ut habeat eas semper presentes ad minus in corde. Poterit autem huiusmodi orationum uelas vel aspirationes formare hoc modo: O Domine, quando te diligam perfecte? O Domine, quando te nude amplectar brachijs anime mee? O Domine, quando me ipsum, & uniuersum mundum contemniam propter amorem tuum? O Domine, quando anima mea cum omnibus uiribus suis tibi inietur? O Domine, quando anima mea totaliter & perfecte in te mergeretur, & absorbebitur? O Domine, ego te totum possidere, & me totum tibi offerre desidero, & vnus in vno aternaliter, & inseparabiliter requiescere. Et in hunc modum absq; numero formari poterunt, ut gratia Dei sua in actione docebit: dici que aut cogitari debent cum impetuoso astuanti desiderio, ut vnum fieri possit cum Deo, in ardore dilectionis liquefactus. Et huiusmodi aspirationibus amoris affectio semper magis inflammabitur in amando, & spiritus preparabitur ad subleuationem contemplationis. Cum ergo spiritus hominis per frequentes, ingeminas, aspiratiuas exercitationes confirmatus fuerit in vnitiuo amore, seu amore qui vnit animam Deo, tunc affectus hominis adeo impetuosis astuansque efficietur, & instar fulguris velox, ut quoties se ad Deum conuerterit, sine cogitatione praua, in momento spiritum vehat in abyssalem amorem Dei, cum ineffabilibus impulsibus, & desiderijs ad Deum solum possidendum, ita quod vacabit ab omni quod infra Deum est. Et istud poterit facere centies, imo millesies in die, si voluerit, & natura sua sufferre potuerit: quia oportet istud exercitiu cum magna discretionem fieri, ne homo destruat naturam suam, ut postea declarabimus: quia exercitium istud efficitur adeo vigorosum in plerisque, cum se vigorose ad Deum conuertunt, ut sibi appareat, quod cum anima & corpore abscedere debeant, aut quod cor sibi ex magna violentia rumpi debeat: & propter hoc in momento omnes anime vires sunt collecte, & liquefacte in ardore dilectionis, sicque in Deum cadunt. Et isto modo instrumentum vite contemplatiue in ista via multo acutius, & apertius redditur ad operandum cum ipso, scilicet in resurrectione in Deum, in profectu virtutum, in mortificatione sui ipsius, & in omni, quod spectat ad vitam perfectam.

De vnitiuo amore animam puram in Deum transformante

Cap. XXXIII.

Aaaa 3

Lara

Faculatione
amoriferarum
formularum.